

## Glasilo Slovenske Krajine

## NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko 100 D. Cena Marijinoga Lista na celo leto je: doma 10 D., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista i Amerikanci dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali upravništvo Novin v Črensovce, Prekm.

„Vredništvo i upravništvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik: Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar, za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din, više od vsake reči pol dinara. Med tekstem je cena oglasov cm<sup>2</sup> dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača upravništvo „NOVIN“.

Vsi, ki ščete, da v Prekmurji zavlada zadovolnost,

vržite svojo kruglino v prvo škrinjico!

Vsi, ki ste za samostojnost Slovenije, volite SLS, ki ma pri volitvaj prvo škrinjico!

Vsi, ki ščete, da zavlada v našoj domovini — Jugoslaviji — red i mer, pomagajte s svojimi kruglicami do zmage tistoj stranki, štere voditeo je dr. Korošec i v šteroj je g. Klekl, ar ona se je od začetka bojuvala i se še bojuje za to, da bi se krivice kaštigale, vodstvo pa bi dobili ljudje, ki so za poštenost i pravičnost!

Njena škrinjica je prva.

Vsi Prekmurci spustimo dne 8. februara svoje kruglice v prvo škrinjico, v druge pa bomo potiskali prazne pergišče.

## Spomin prijatelom v Prekmurji.

Na velkom volilnom spravišči v M. Soboti v nedelo 11. januara je bilo blüzi 2000 najboljih možov i mladeničov zbranih. Voditeo Slovenske ljudske stranke, dr. Korošec nam je govoru tak iskreno, da sem vido skuze v očeh dobroh možov. Navzoči so prisegli, da bodo vse dni do 8. februara agitirali od hiše do hiše, od vesi do vesi za zmago naše kršćanske stranke. To je veselo, to je lepo!

Dragi prijatelje! Prosim Vas, povejte vsem dobrim Prekmurcom, po vseh občinah ino vesnicah:

1. Naša škatlica, v štoro bodo pošteni Prekmurci votume, kruglice davali, je prva to je ima na vseh volišćah prvo mesto.

2. Letos se ide za to, da morajo vsi volilci iti volit. Nieden ne sme ostati doma.

3. Letos se Prekmurci ne smete cepiti na druge stranke. Što bo volo za Radića, je njegov votum zgüblen, ar je Radićova stranka razpušćena. Što bo volo s Hartnerom, toga glas je tudi zgüblen, ar Hartner nigdar ne more spraviti telko votumov vküp, da bi dobo 6-7000 glasov. Telko pa je potrebno za vsako stranko. Što bo pa volo notarijuša Kodra ali Pašića, to je radikale, te pa se sam v svojo skledo zgnüsi.

4. Na Štajerskom i Kranjskom hodijo nasi dečki i moški od hiše do hiše. Nas je na jezere. Mi bomo tudi Vam Prekmurcom pomagali, Vi pa pomagajte nam!

5. Posebno vi dečki, ki ste bili pri vojakih, ali še bote mogli k vojakom, pomagajte nam, da bomo zmagali. Potem bomo spremenili tudi tiste paragrafe, ki določajo, da morajo vojaki služiti tudi v Macedoniji.

Vsem vrlim Prekmurcom kričim: *Vsi na delo za zmago naše kršćanske ljudske stranke. Ne pozabite 8. februara na našo prvo škatlo! Bog Vas živi! — Vaš Franjo Žebot, narodni poslanec v Maribori.*

## Kak bo delao dr. Pivko za narod?

Nosilec liste Žerjavove demokratske stranke v mariborskom volilnom okraji dr. Pivko i odvetnik dr. Lipold sta dne 19. novembra 1924. sklenola sledećo pogodbo:

Müva podpisaniva dr. Ludovik Pivko profesor i dr. Fran Lipold, odvetnik v Maribori, sva dnes pod častnov rećov sklenola sledeći dogovor:

Jaz podpisani dr. Ludovik Pivko se zaveujem za slučaj, da bom dne 8 febr. 1925. kak nosilec liste Narodnoga bloka izvlien za poslanca, taki odstopim mandat v hasek sopodpisanoga okrajnoga kandidata za Maribor levi breg, Dolnja Lendava, g. dr. Frana Lipolda, odvetnika v Maribori. Samostalna demokratska stranka pa se po sopodpisanom predstavniki i predsedniki SDS (Samost. dem. str.) v Maribori zaveže za odstop mandata v roke dr. Lipolda izposlövati dr. Pivko-ti najdale do prićetka šolskoga leta 1925-26 mesto ravnatela na moškóm, v podrejenoj vrsti na ženskom učitelišći v Maribori.

Maribor, dne 19. novembra 1924.

Podpisana:

Dr. Ljudevit Pivko m. p., dr. Fran Lipold m. p. Pri vsem tom pa pravijo, da so prijatelji ljudstva. Ali se njim ne bomo smejali? Ja, smejali, dne 8. februara pa pokažemo, da nam ne trbe dr. Pivka, ne dr. Lipolda i ne Kodra, nego našega staroga voditela g. Klekla, ki bo istinsko delao za nas.  
Fr. K.

## V premislek pred volitvami.

Kak se nam obeta, bomo meli tudi pri teh volitvaj precí škrinjic, na vnoгих krajaj celo več, kak pri zadnjih. Je že tak, da je vnoгим skomina po poslanskoj plaći. So mogoće takši, da se njim niti ne senja, ka je prava politika, ka parlament, kakše naloge ma poslanec i kak mora zastopati ljudske zahteve, ne vejo, kak bi vodili boj proti zatiralcom svojih volilcov, poslanci pa bi vseeno radi bili. Glavno je, da pridejo v Belgrad, da se njim odpre državna kasa, oni pa lahko živejo brez dela, brez trüdov. Pred ljudstvo stopajo brez pravih načrtov, samo s par oblibami, šterih se zna nikdar ne bodo mogli izpuniti, če tudi bi bili izvoljeni.

Volitve so sloboden glas ljudstva, so izraz ljudske vole. Volitve pokažejo, komi zavüpa narod. Volitve so nekaka odloćitev. Vsakši volilec se mora odloćiti za edno ali za drugo stranko. Gde pa je telko strank, kak jih bo pri zdašnjih volitvaj, tam je odloćitev težka. Posebno težka je te, če volilci ne vejo, štiri kandidatje se njlivi istinski prijatelji, štiri pa samo te, gda nücajo njüve glase, štiri so takši, ki samo obećavaju i to obećavaju vnoго, štiri pa takši, ki obećavaju i obećanje — na kelko je mogoće — tudi spunijo. Da bo odloćitev ležja, spoznajmo malo od bliže stranke, ki pri volitvaj nastopijo i njüve voditele. O vseh neje mogoće govoriti, ar bi bilo predugo. I to tudi potrebno neje. Spoznati moramo pred vsem stranke, ki pridejo v Prekmurji v račun i štere se bodo z vsemi moćmi trüdile, da bi nas dobile za sebe. Te so posebno: Pašićova radikalna, Pribičević-Žerjavova demokratska ali liberalci, Radićova republikanska i

Hartnerova neodvisna stranka malih kmetov. Govorili bomo tudi o Slovenskoj ljudskoj stranki, pri šteroj kandidera tudi g. Klekl. Tüdi druge stranke bodo mele pri nas škrinjice, a za te se ne bomo brigali, ar se tüdi one ne bodo brigade preveć za nas.

Pred vsem nam je govoriti o radikalaj i njüvom voditeli Pašići, potom pa o Pribičević-Žerjavovoj stranki, ar te dve stranki tvorita vladu, štera vodi pripreve za volitve i bo nadzorüvala tudi volitve same i zato tevi stranki najveć lahko delata v svoj hasek kak s penezi, tak s pritiskom.

## Radikalni.

Što so radikalni? Stranka, štera je mela že od starih časov za seov većino srbskoga naroda. Zdaj to većino že zgübla, ar je prišla s svojov politikov tak daleć, da pobija tisto, za ka se je prle sama borila, da zatira pravičnost i poštenost i dela z nasiljom i zatiranjem. Ka je mela stranka lepoća na sebi, to so njeni zdašnji voditeli vse zapravili. Kak najmoćnejša stranka v parlamentu so meli radikalni vsigdar vodilno vlogu v politiki naše nove države. I kakša je bila ta? Ali sò ž njov hasnili narodom Jugoslavije? Srbom mogoće, ar so šteli ustvariti „Veliko Srbijo“, a Hrvatom i Slovencom ne. O teh dvojih so pravili, da so premagani, da so njim podeljeni po mirovnoj pogodbi i zato morajo biti zadovolni s politikov, štero vodijo oni na hasek „majke Srbije“. Ka so delali z nami i Hrvatim, presega vse meje. Prvi blagoslov, štseroga so nam podelili, je bila vidovdanska centralistićna ustava, s šterov so vzeli Sloveniji i Hrvatskoj samostajnost, Beograd pa so postavili za svetišće, v štero morajo romati vsi dohodki, žüli naših rok i znoj naših ćel, štseroga smo švicali pri težkom deli. Da toga nismo mogli trpeti, je očivestno. Što pa bi šteto biti suženj tam, gde bi morao biti brat med brati? Prostererali smo, krićali proti krivicam, a naš glas se je izgüblao brez haska. Čüjte, ka je pravo Pašić, gda so se katolićki Bunjevci (v Banati) pritožili. „Ako Bunjevci niso zadovolni, mogu iti pod Madjarsko“. Tak je pravo tudi našim slovenskim voditelom, ki neso šteli vleći njegovoga jarma kak hlapci, nego so začnoli ž njim boj: boj za pravice i samostojnost Slovenije. — Da Pašićova politika neje zdrava, so sprevideli tudi nešterni Srbi, šterim je v istini bilo za to, da bi vladala med Srbim, Hrvatim i Slovencim zadovolnost. Proti njemim so nastopili celo njegovi pristaši. Prvi je bio pokojni g. Protić, istinski prijateo Jugoslavije. Ustanovo je lastno stranko i tak delao proti Pašići. Njemim je sledio Nastas Petrović, ki še zdaj nastopa proti njemim i ki je bio notranji ministar v Davidović-Korošćovoj vladi. Vse to pa Pašića nemre spametüvati; on ide naprej po staroj poti. Preganjao je i še preganja Hrvate i Slovence, a itak vüpa stopiti pred nje, da bi ga volili. Prekmurci, ali bomo volili dr. Strassera, ki je njegov kandidat v Prekmurji? Ali bomo pomagali s svojimi glasovim svojim zatirelcom, svejim sovražnikom? — To je nemogoće.

Kak delajo radikalni zdaj pred volitvami, bomo govorili sledkar. Prle najmre moramo spregovoriti o njüvih prijatelaj, ki njim pri tom posli pomagajo. Pomagajo pa njim.

Pribičević-Žerjavovi demokratim to tak vernó, kak da bi bili deca radikalov.

Demokratska stranka — najmre Pribičević-Žerjavovi demokratim — so igrali i igraju v političnom življenji Jugoslavije žalostno vlogu. Pribičević je vućenec vogrskoga ministerskoga predsednika, pokojnoga Tisze i njegovo politiko nadalüje tudi zdaj. Vćasi v zaćetki se je vpregeo v jarem Pašićov i pomagao njemim je pri njegovom zatiranji Hrvatov i Slovencev. V vnoгом pogledi je on celo hüši od Pašića. Gda se je najmre te že nagibao, da bi dao Hrvatom i Slovencom kakšo drobtinico dobrote, gda je že popušćao i se nagibao na to, da bi spuno ne-

šterne zahteve opozicije, je nastopio Pribičević, pošepetao par reči svojimi prijatelji (Pašiči) i konec je bilo vsemi. Naši voditelji so zaman kričali i prosili, pomagalo neje nikaj. — Pribičević je meo v rokaj naše šolstvo. I tu je gospodar na takši način, da so se zgražali vsi poštenti ljudje. Vučitele je šteo napraviti za demokratske hlapce. Što neje bio to, što neje bio Sokol, je morao iti; preganjao ga je po svđjih nadzornikaj, dokeč ga neje vničo. Tudi v Prekmurji mamo vučitele, šteri so vnogo trpeli. Lehko bi jih imenuvali, a preveč bi se zavlekla naša obsodba, če pa bo trbelo o tom gda govoriti, povzdignemo svoj glas. Ka dela te mož s šolami zdaj, povemo sledkar.

Se bole pa moramo obsoditi Žerjava. On je Slovenec brez zavesti, da je to. Slovenstvo je on zatajo. Postao je hlapec Beograda. Gda so sprejemali centralistično (vidovdansko) ustavo, s šterov so zatajili, da smo Slovenci i Hrvati narod, s šterov so nas šтели napraviti za hlapce Beograda, ar od tam bi morali prositi vsako milost, je Žerjav s svojimi demokrati glasivao za to ustavo i s tem potlačo dugoletno zahtevo slovenskoga naroda po autonomiji — samostojnosti, za štero so se borili slovenski poslanci že v bečkom parlamentu. To pa neje njegov edini greh. O tom, ka je on delao s slovenskimi žandari i oficeri, bi se dalo vnogo povedati. O njih je pravo, da so nezaneslivi i zavolđ toga so morali romati dol i v Macedonijo s svojimi ženami i decov vred.

Zatajo nas je, a itak vüpa stopiti pred nas z želov, da bi oddali svoje glase za njega i za njegove pristaše. Ali njemi jih damo? Jeli, da vsi odgovorimo, da od nas ne dobi nikaj. Njegoviva kandidata za Prekmurje sta dr. Pivko (nosilec liste v mariborskem okraji) i kraleski notar Koder v M. Soboti. O dr. Pivko-ti smo že čüli par reči v zadnjih Novinaj, na drugom mestu bomo čüli še več. On neje za nas človek i zato ne dobi naših glasov.

G. Kodra pa tudi poznamo, ar je že več let med nami. Tudi njemi ne zavüpamo, ar ne pozna naše prekmurske duše, ne čüti našega trpljenja, ne pozna naših žel i zahtev, ar je tujec med nami, ne zato, ar je prišeo iz drugoga kraja, ne zato, nego zato, ar se nešče vživeti v naše razmere. Kak naj nas v parlamentu zastopa takši človek, ki nas ne pozna? — Tudi g. Koder zaman čaka na zmago. Dne 8. februara povemo, da se ne damo od vsakoga za nos voditi.

Ka pa delajo tej dvoji prijatelji ljudstva — kak se sami imenujejo — zdaj? Vsega neje mogoče povedati, zato naj zadoščajo le mali odlomki, šteri nam tudi lahko zadosta povejo.

Radikali i Pribičević-Žerjavovi demokrati so napravili, da je bio Davidovič prisiljen za odstoj, če tudi zato neje bilo vzroka — kak smo že večkrat povdarjali — ar je meo v parlamentu tak velko većino, kakše do tistoga časa niedna jugoslovanska vlada neje mela. Prišlo je do volitev i vodstvo teh se je dalo v roke radikalom i liberalcom. Tej so vodstvo sprejeli. Videli pa so že včas i začetki, da po mirnoj poti ne dosegnemo zmage, ar ljudstvo jih pozna i njim ne zavüpa. Zato pa so začnoli nastopati

tak, kak ne bi smeli: nastopati proti zakoni. Na vsa važna vodilna mesta so postavili svoje ljudi i dali so njim nalogo, da morajo delati za „sveto stvar“ nacionalnoga bloka (kak imenujejo sami sebe), če to ne bo šlo z lepa, naj nastopajo s silov, s pretnjami. Tak so bili odstavleni velki župani, glavari, šolski nadzorniki, šolski voditelji i vučitelji, ki so meli v sebi telko poštenosti, da se neso dali kupiti i na njüvo mesto so prišli verni družabniki Pašič-Pribičević-Žerjava, ki so pripravljeni na reč teh treh gospodov včiniti vse, odati tudi svojo narodnost, svoje ljudstvo, samo da se njim ne zamerijo i lahko ostanajo na svojem mestu. Gde neide tak, tam zacinkajo s penezi. Ve je znano, da so za volitve napravili že dve milijardi. Kajne, kakši prijatelji naši so to? Zdaj na milijarde trošijo državne peneze, što pa plača to velko šumo nazaj? Ali ne sirmaški kmet, delavec, trgovec, obrtnik? Ali ne mi vsi s svojimi dinarami, ki smo si jih prišparali z delom žülavih rok? Mi bomo plačüvali, gospodje, ki pa peneze zdaj razsipavaju za podkupüvanje, za umazano kupčijo volilnih kruglic, se pa bodo smejali. Pa tudi s penezi neide vsešürom, ar je vekši tao naroda poštenti. Pri teh pa rabijo silo. Vzgleđ je Radič, šteroga stranko so razpüstili, da tak Hrvatje nebi meli prilike voliti, koga bi šтели. Poslance zaperajo. Po Dalmaciji, v Bosni, tudi v Srbiji, po celom Hrvatskom, v Bački i Banati divjajo proti vsem, ki so njüvi nasprotniki, zaperajo i mantrajo vse, ki obsöjajo njüvo politiko, njüvo krivično postopanje. Šhode njim nasprotnih strank z žandari, policaji i vojaki razganjajo, ki s kruglami i puškinimi kopiti probajo zabijati v glave ljübezen do Pašiča i Pribičević-Žerjava, ki mislijo o sebi, da so država, da so Jugoslavija, da so domovina Srbov, Hrvatov i Slovencov, zato što njih ne ljübi, ne ljübi domovine, što je njüv sovražnik, je sovražnik države i zato ne zaslüži drugoga kak smrt ali pa vozo.

Krv je že tekla, a skoro gotovo je, da je bo teklo še več. Še vekši pritisk znamo doživeti. Kem bole se bo bližao den volitev, tem več nas bodo mantrali. I to iz ljübezni do nas, ar so naši prijatelji, takši prijatelji, ki nas pojejo, če ne bomo šli za njimi, če ne postanemo njüvi hlapci. Pritiskali bodo na nas, a ne podajmo se. Zdaj oni divjajo, zdaj oni sodijö, a pride den, 8. februar i te bomo sodili mi, obsodimo jih kak naše zatiralce, naše neprijatele. Ja, te povemo v obraz gg. Žerjavi, Pivko-ti i Kodri, da jih ne maramo, te njim pokažemo, komi zavüpamo — da ne brezverskim liberalcom — našemi staromi voditelji, g. Klekli. Den 8. februar bo den naše zmage, den zmage g. Klekla i den poraza Pribičević-Žerjavovih demokratov — g. Kodra, ki se je obrno na nas, da bi ga volili.

## Prekmurskomi ljudstvi.

Staro leto se s strašnov silov zmeknolo od nas. Vse novine: dobre i božne želejo ne samo to, da obdržijo svoje stare naročnike, liki kem več naj pridobijo tudi novih, za to bodo delale mesece i mesece. Ka so novine za človeka, za družino, za krajino, za državu i za svet, to zna vsaki, ki količkaj novine šte. Po novinaj se meri naša moč, kaj moremo, naša

kultura, ka znamo i naše djanje, ka verjemo. Novine so nepremagliva moč, ki na straži vedri javno mišljenje svojega ljudstva, so vučiteo, voditeo ino braniteo velke črede svojih ovc. Naše „Novine“ so bojna sekira kršćanske armade. — Da pa prej novine tudi lažejo — to je istina od protiverskih. Liki novine, štere so se postavile na pravi kršćanski fundament, ne morejo lagati, ar poštüjejo zapoved božo, te ne ogrizavlejo, se z nikoga norca ne delajo, liki veijo pa karajo: pa či z lepov rečjov ne pomaga nikaj; te v roke vzemejo bič, pa nevsmiljeno vdarijo po svojega ljudstva političnom nasprotniki, ropari naših dobrih lastnosti i pravic. Pri vsem tem pa se držijo svete zapovedi, da za vse svoje djanje lejko odgovarjajo pred sodnim stolom Najvišjega. V tom novom letu bodo naše „Novine“ kak vidite še lepše i zanimivejše. Naj ne bo zato hiše, kde ne bi meli svojega zagovornika — naših pravičnih „Novin.“

Kmečki dečko.

## Volilci Kleklnovi!

### Naša škrinjica je

# 1.

## ! prva!

## Evangeličanci!

### Svoje vere poslanca

### Šiftar Gezo

### volite!

### Njegova škrinjica je

# 1.

## ! prva!

## Novi svet.

Spisao: I. Sziklai.

Iz vogršćine prestavo Fr. Kolenc.

Zdaj se nemre izbirati. Dete trbe vzgojiti na odpoved, na trüde. Zato pravim, da jiva ne trbe razvajati.

— Če najre se prideta.

— Se prideta? No to bi rad vido, da ne bi prišla se. Ka pa zakon? — Je skočo gor nemirno Gohér.

— Ve si pa ravno ti pravo prle — je segtola v reč žena — da je Benö mogoče inaci odločo v svojem teštamenti.

— Če bi najre meo teštament; — je pripomno Gohér. A ne verjem, da bi ga meo. Nihče ne ve o njem. On sam mogoče niti mislo neje na njega, pa je fiškališ, ar je ne sluto, da je njegov beteg smrten. Tudi zdaj ne sluti. Osvedočen je, da za par tednov ozdravi. Ja, ozdravi — za večno. Takši človek pa, ki jako vüpa v življenji, nema navade misliti na teštament, ar ne vüpa zazavati smrti. Tak se mi vidi i to verjem, da mam prav. No pa se naskori pokaže. Vütro bom pa šo v varaš i bom pozvedavao. Znova pohodim Benöja i bom ga hvalo, kak dobro vüvidi, na kelko je k moči prišeo. Naj vüpa še bole. Te še njemi menje pride na miseo, da bi delao teštament. Celo iztira tistoga, ki bi ga vüpao na njega opominjati.

Siromaška deca, če bi čüla, kak že naprej pripravljata njüv položaj me h k o s r č n i v a sorodnika, ali ne bi želela, da položijo tudi njiva v očino drevo? Ve tak nimata več istinskoga

branitelja zvün edine Jule. Ona pa je siromaška ženska, jako siromaška, naskori sama sebi od nevole. Kak bi jiva obranila naproti grabežljivim sorodnikom, zakonom, naproti celomi življenji?

Gohér je dobro sumo. Karču Benö je istinko vmro brez toga, da bi v teštamenti določo svojo volo.

Ne je mislo, da bi morao že vmreti. Živeti za svojo deco.

Gohér je že tam bio, gda so zaprli očine oglašovenele oči. On je javo smrt, je urejüvao sprevod. Drugi itak ne bi skrbo tak točno i pozorno. V čarno je dao obleči deco, Julko, drugivi dve slüžkinji i je taki naprej povedao trgovci, da njemi plača iz zapušćine. Ar on bo varuh.

Tudi to je friško uredio pri sodnij, gde je meo već prijatelov. Pri pregledüvanji mrtveca je friško pregledno vse spise, vse kište; tudi tam ne bilo niti edne vrstice teštamenta. Vse je na to kazalo, da kak bi tudi mislo gospodar na smrt.

Sodnija teda, če bo delala na pravi način, niti nemre imenuvati drugoga varuha, ar se Gohér srčno rad odloči za to težko delo.

Zdaj trbe samo šeto, da vse vküpšpišejo, nato pa ga po rednoj poti imenujejo i predajo v njegove roke.

Začnejo vütro, na den po sprevodi. Toga deca že nemrejo gledati, tudi neje za njiva žalosten prizor.

Te bota že pri njih, mirno, udobno, v dobroj preskrbi. Elemér do pomladi ne bo šo v šolo, ga bo že včio g. kaplan. Ravnateo je dopüsto, vnogo trpljenje je zmantralo dečka, ne

zgübi nikaj, če bb tudi meo počitek celo leto na friškom vešćem zraki.

Posadijo jiva k večerji, a ne je ništerni. Gohérca zdaj pa zdaj trüca ednok dečka, nato deklico; teva pa s skuznimi očmi, odkimavajoč z glavov odgovarjata: nemrem jesti, hvala!

— Lačniva bota do jütra, ar rano morala leči i zaran stanoti. Pri nas je takši red. — Je pravö Gohér.

Deca ne odgovorijo.

— No, vama bo žao; — pravi pa stric.

I poje ves ostanek.

Neje bilo tam tak dosta jestvin, da bi napihnole želodce vseh štiraj.

Po večerji jiva je Gohérca pelala v malo sobico. Takša privesna sobica je bila, štera se je odpirala včas i z šörkoga trnaca. Gohérovi je neso znali za nikaj rabiti. Oni so meli prostor tudi na menšem, na godovno, na prošćenje pa zdaj neso prihajali k njim gostje, teda je bio istinko odveč te prostor. Zdaj pa bo ravno dober za male. Tam so njima poslali na tlej, ar postele ali kanapeja neje bilo v maloj sobici.

Deklica je bila bole batrivna, ona je začnola jokajoč tožiti:

— Tetica ne bodo spali z nama?

— Oh, ka pa! Jaz v spalnici spim s svojim starim.

— A müva se bojiva sama — je pravila znova deklica.

— Bojita? Dva? Elemér tudi?

— On še bole.

— Ali ga ne sram tak velki dečko?

— A doma sva vsigdar spala poleg očine sobe, dveri so bile odprte. (Dale).

## Ta vam da vup . . .

Od Mure do Rabe  
dúše so slabe  
v vsakšem neméri,  
vsakšem vihéri  
skočijo s poti,  
vse je premoti,  
same ne vejo,  
kam jih zovejo  
njúve oči . . .

Gde ste orači,  
močni kovači,  
gde ste kolari,  
tihi sodari,  
glasni stolari,  
vinski čevlari? . . .  
Kama bežite,  
kama nesete  
svoje glave? . . .

Zakaj mučite  
i se bojite? . . .  
Zakaj pústite,  
zakaj trpite  
lance kovati,  
z njim odati  
vaše srce? . . .

Gda se zbudite  
i ponesete  
v bratskoj svoj slogi  
v dar srca Bogi  
v skupno molitev,  
v skupno daritev  
skúpne nam sreče? . . .  
Ta vas ne sleče,  
ta vam da vup . . .

Zlatko Pomurski.

\* \* \*

Vkup nas zazava. Vsi naj bi se zbrali od Mure do Rabe, od vseh štirih strani Prekmurja. V vkúpnosti je moč, štere ne pótore nikšji sovražnik. Prekmurci mo bratje, družji nas zemla, družji domači krog, jezik i naša jezeroletna zgodovina, štera nam je bila vsem ednako mila, nemila. Družijo nas srčne žele, štere ido za tem da bi vživali mir i zadovolnost na našoj domačoj grúdi, štero so namakali naši dedji s skuzami i vrelim znojom žmetnoga dela. Vkup teda pod domačov zastavov. — 8. februar nas zove, da nastopimo kak eden mož pod zastavov našega dozdašnjoga voditelja, g. Klekla, ki je naš brat po zemli, po jeziki, ki je naš rod po dúši, ki pozna naše križe, ki nas pritiskajo k zemli, ar ma srce, kak mi, ki se je bojuvao, se bojuje i se bo še bojuvao za naše pravice.

Od vseh strani pihajajo kúpcl, ki se izdajajo za naše prijatele i pravijo, da jih priganja lúbezen na delo. V istini pa v njúvih srcih ne lúbežni. Samo za kúpčijo jim je. Z mastnimi oblúbami bi radi kúpili naše glase i gda bi je dobili, bi se nam zarezali v obraz i nas odali za judašove srebrnike. Vnogo je takših i prihajajo eden za drugim i pravijo, da jih srce boli, gda vidijo naše trpljenje. Skuze pretačejo z nami vred, a gda jih ne vidimo, se smejejo i si mislijo, da smo norčasti božji voleki. — Pokažimo jim, da nismo to. Izpovejmo njim, da znamo z njimi obračunati. Pokažimo, da naše dúše neso slabe, da neso podkúpilive, nego trdne kak kamen, kak zid, šteroga nikša sila ne premakne.

Kak bi bili oni naši prijateli, če nas pa ne poznajo. Prle nas neso videli i túdi od zdaj naprej nas najbrž ne poglednejo. Samo ščejo biti z nami, gda sò volitve pred dverami. Ja, zdaj bi vsakšji znao biti prijateo!

Ne nam trbe radikalov, ne Žerjavovih demokratov — Kodra — ne Radiča, ne Hartnera i ne drugih, nego volili bomo našo krščansko stranko, pri šteroj kandidera naš dozdašnjji poslanec, g. Klekl. Ona je prava prijatelca naša i njení voditelji so se vsigdar borili za naše pravice, drugi pa so njim pri tom boji nasprotúvali.

## Kratko pitanja i odgovori.

**Ka je Radič za Prekmurje včino?** Nikaj. Gda so bile zadnje volitve, so obečavali njevogovi kortežje vse, po volitvah so pa nej dali nikaj. Ne so pomogli niednoj cerkvi, niednoj siroti, niednomi človeki, samo peneze so brali za sebe.

**Ka je naša najvekša napaka?** To, ka vsigdar túhinci bole verjemo kak domačim lúdem, pa neščemo ločiti laži od istine. Radič eli kakšji drugi túhinec, šteri pri nas samo svoj kšeft išče, nam lejko kelko šteč laži povej, mi njemi bomo vse sveto vervali. Našemi domačemi človeki, od šteroga zagvúšno znamo, da nam nikaj nede lagao, pa že neščemo tak vervati. Popravimo to svojo falingo!

**Ka ščemo mi?** Mi ščemo autonomijo, to je, ka se v našoj krajini tak vlada kak naše

lúdstvo šče. Da naša dača pa naše carine doma ostanejo pa se ž njimi našemi lúdstvi pomaga, ne tak kak je bilo do zdaj, ka so naši penezi šli v Belgrad kak ščejo radikali, demokratje all bi šli v Zagreb, kak šče Radič.

Da naši vojaki slúžijo blúzi naših krajov, da ne zbetežijó pa pomerjejo po nezdravih krajaj. Naj zakon vse to določi.

Da mi odločamo kakše šole naj bodo za našo dečo, da se več navčijo, i da so te krščanske. Naj bo vola našega lúdstva najvišiji zakon, šteroga se nesme doteknuti. Za to se bojuje naša stranka. Zato bo vse Prekmurje 8. februara volilo katoličanci Kleklina, evangeličanci pa Šiftara.

**Za kaj se ide zdaj pri volitvaj v Prekmurji?** Za autonomijo. Zdaj pri tej volitvaj nastopi cela naša krajina za to, da grata samostojna pokrajina, pa de se v njoj vladalo tak, kak želej to naše lúdstvo. Zato razni Radiči, Kodri, pa Hartneri, pa kelko ešče je gde pri nas takših, loških politikov, ki neso zrasli iz dúše našega lúdstva, zdaj pri tej volitvaj nemajo mesta.

**Zakaj ščemo mi autonomijo?** Zato, ka smo že sami telko čedni, da mo se sami znali ravnati. Do zdaj so prišli k nam različni lúdje, šteri so drugo ne znali zravnati kak to, da so sebi žepe napunili, mi smo pa či duže siromaškejši gračúvali.

**Kak dugoó bo šče nam božno šlo?** Tak dugo, dokeč bomo silili pod oblast drugih lúdi. Túhinci bodo vsigdar gledali kak sebi žepe napunijo, za nas se pa ne bodo brigali. Klekl so nosilec prekmurske autonomne liste, njih volite! Prva je njuva škrinjica.

**Ka so nam dobroga prinesli brezverski demokratski prišleki?** Naši demokratski prišleki po svojih brezverskih časopisih večkrat radi povdarjajo, kak je mi neolikani, nekulturni pa nazadnjaški domačini, zaničljivo imenujemo za „prišleke.“ Naj si tej „prišleki“ zapomnijo, da so nam do zdaj dobroga nikaj nej prinesli, slaboga pa dosta. Tisti redki, dobri krščanski možje, šteri so se med njimi najšli ali se pa ešče zdaj najdejo, so eli nikaj nej smeli dobroga včiniti med nami, eli so je pa kak najprle odstranili. Šteri pa ešče zdaj z lúbežnijov gledajo na naše trpeče lúdstvo pa na našo s stoletji posvečeno zemlo, tej pa bodo mogli v kratkom oditi.

Edino, ka nam prinašajo tej brezverski demokratski prišleki so spake, šatanski razdor. Razdeliti nas ščejo. Za to dajo vse. Ka je njim za našo od nas lúbleno pa posvečeno zemlo? Ka je njim za naše lúdstvo? Z evangeličanci smo živelí že stoletja v miri, zdaj začinjajo podžigati túži med verami. To je njihov „kulturni program.“ Naše lúdstvo je s svojimi dúhovniki živeló že stoletja v blaženom meri pa zadovolstvi, zdaj šuntajo tej judaši lúdstvo proti svojim dúhovnikom, dúhovnike proti dúhovnikom druge vere, pa tak naprej. To je „kulturno“ delo tej lúdi, šteri se držijo proti nam, da sò na silno „visikoj“ stopnji kulture. Vsaki vučitelček orjunec, šteri pride k nam, šče včasi s svojov orjunskov kulturov pri nas zadišati. Lúdje pa znajo od najvišijega tej naših nosilcov kulture do najnižijega čúidne reči povedati, tak, da zasmrdi.

Naše lúdstvo je živeló pred vami, ki nas razdirate, sto pa sto let na toj zemli. Naše lúdstvo je tú trpelo, tú jokalo, tú spevalo ešče pred prihodom naših stoletnih gospodarov — Vogrov. Ne je melo vnoga leta svojih šol, pa je ostalo slovensko. Mamó svoje inteligence telko, kelko je ta naša mala zemla, to naše srce po svojoj velikosti pa v svojih bridkih razneraj sploh moglo meti. Ne žalite nam naše zemle pa našega trpečega lúdstva, zato ka mi lúbiamo to zemlo pa to lúdstvo bole kak vi brezdomci svojo. Naših src so trpeča stoletja ne telko ranila kak vaše „bratsko“ pomilúvanje.

## NEDELA.

III. po Trehkralaj. Evang. sv. Mataja VIII. 1—13. Gospodne, še ščeš, me moreš očistiti.

O telovnoj gobavosti govori danešnji sv. evangelij, da bi nas spomno na edno drugo, na dúševno gobavost.

Človeška narava je tak stvorjena, da njoj čistoča, lepota lúbi. Nega človeka, ki ne bi meo nekelko toga naravnoga dara za čistost i lepoto. Vsaki mara čisto, lepo telo, obleko, hišo itd. čúti, da je to nekaj lepoga, dobroga. Ravnotak čúti človeška narava, da je túdi dúševna čistoča, lepota nekaj plemenitoga. Sveto pismo samo diči čistosti: „O kak lepi je čisti rod v svojoj diki, ar njegov spomin je večer; je čislán pri Bogi i pri lúdej.“

Vse naše dúševne i telesne grdobe, nečistosti i nesreče je kriv grej. Grej je kriv vseh ran, vseh betegov, muk, vsega telovnoga trpljenja; grej je kriv vseh grdih misli, žel, vsega grešnoga poželenja, vseh žalosti i bridkosti naše dúše. Od začetka pa je ne bilo tak, nego vse

je bilo lepo i dobro. Ali prvi grej je bila tista strašna goba, štera je okužila našo dúšo i telo, vso človeško naravo. Poželenje oči, poželenje mesa, gizdavost življenja, to so tiste gobe, štere nam morijo dúšo i telo, kalijo mir srca i povzročajo strašno vojsko med dobrim i húdobnim, med strastijov i jakostjov, vojsko med telom i dúšov, med grešnov, gobavov naravov i nagibi milosti bože. To je tista vojska, o šteroj pravi Kristuš: „Ne mislite, da sem prišeo mir prineset na zemlo; nesam prišeo; mirú prineset, nego vojsko.“ (Mt. 10. 34.) Dúševna gobavost, grešna narava je nekaj strašnoga. To čútitjo posebno pobožnejše dúše, ki hrepenijo po Bogi; ki ščejo svojo gobavost, grešno naravo sleči i obleči podobo neomadeževanoga agnjeca Jezusa Kristuša. Dúše žedne i lačne popolnosti, te čútitjo težki jarem svoje grešne narave, gobavosti. Sv. Paveo pravi: „Ar ne delam dobroga, ka ščem, nego grešno činim, šteroga neščem.“ (Rim. VIII. 9.) To se pravi: Šče i želš dobro po svojoj pameti, ali grešna narava ga zapelúje, premoti, da včini to, ka je božno i ka nešče.

To so nasledki dúševne gobavosti; to je sad greja. Što nas očisti, reši, ozdravi toga strašnoga betegoga? Straj nas obide, če se pomislimo na reči sv. Pisma: „Nikaj nečistoga, nikaj grešnoga ne pojde v nebeško kraljestvo.“ Zato pravi sv. Paveo: „O, jaz nesrečni človek, što me reši iz tela te smrti!“ I ponižno nadalúje v trdnoj vóri, kak danešnji gobavec: „Milost božja, po Gospódi našem Jezusi Kristuši!“

## Glasi.

### Slovenska Krajina.

**Gomilice.** Dne 15. januara večer so se poslovili od te skuzne doline i se preselili v večno domovino po dugoletnom vandranji Franc Vinčec. Prek 90 let so tlačili mater-zemlo, močni kak hrast, šteroga divji viher nemre podreti. Celi čas svojega življenja neso bili nigdar močno betežni. Deča so njim pomrla i njúve grobe je že porasla trava, oni pa so ostali z dvema vnúčkama j po ednoj so že postali dvakrat dedek. Vsemogočni pa je odločo, da se odselijo. Po kratkom betegi, vdani v volo božo so mirno zaspali v začetki toga svetoga jeta. — Bog naj njim bo smilen sodnik i dobrotliv plačnik!

**Naši shodi po Goričkom,** štere je vodo mesto betežnoga poslanca Kleklina g. Fr. Žebot, nar. poslanec, so bili kak najlepši: Z g. Žebotom je hodo tudi g. Šiftar.

**Velika Polana.** Polančanje smo bili tak srečni, ka smo meli 12. januarja dvoje zobruvanje (shoda). Prvo je bilo radikalsko. To se je zaključilo tak, ka je med kričanjem „vó ga vržite“, „živijo Klekl“ prišeo drugi agitator. Kak se je bobnalo, je bio drugi shod od „Narodnoga bloka.“ Tem se túdi ne posrečilo, čeravno so trije bili. Z dostimi neuvrženimi ugovori, zastavljenimi pitanji i večkrat stavljenim gučanjem so lúdje začnoli iti narazno. Te se je g. Király zahvalo za tak dobro obiskan shod pristašom SLS. To si pa tak mislilo, ka drugih ne bilo. To vam je bila komedija. Smo veseli, da včasi pridejo k nam kakšji komedjašje. Bomo že obračunali z njimi 8. februara.

**M. Polana.** Domačega vučitelja Horvata je demokratska-radikalna vlada premestila na Pincó. Prišla sta na njegovo mesto dva orjunca, ka bi nas omehčala i za sokolske spreobrnola. Zobstonski tríd, mi ostanemo verni našemi krščanskomi vučitelji Horvati, ki se zavolo svojega krščanskoga mišljenja mora v tom zimskom časi seliti od nas.

**Krampač Kata,** ki je dala l. 1921. misi-jonski dar na kerst tvoje poganske deče, je dobila odgovor od svojih krščencov. Naj pride po kepce v uredništvu novinah v Črensovce.

**Slovo.** V pefek, 9. t. m. je zapústo Mursko Soboto, dr. Franc Sušnik, profesor na tamkajšnoj gimnaziji. Malo je lúdi, ki so prišli k nam prek Mure, ki bi tak vzlúbo našo zemljo i naše lúdstvo, kak je vzlúbo to g. profesor. Posebno pa ga je ljúbilo lúdstvo, naše slovensko prekmursko dijaštvo, šterómi je bio očinski vzgojíteo i vučíteo i ne edno, dijaško oko se je zarosilo pri njegovom odhodi. Dragomi prijatelji hvala za to i obilo blagoslova na novom mestu!

**Na Martinišče** so v Beltincih nabrali preminoče leto v dinaraj: Smodiš Štefan 127, Ščap Ana 301, Smej Štefan 166:50, Bakan Janez 226:50, Vöröš Katica 132, Vöröš Štefan 100, Bernadi Ivan 50, Balazic Štefan 191, Smolko Štefan 225 i 1. dolar, Šaruga Jožef 133, Antolin Jožef 58, se vkúp 1710 Din ino 1 dolar. Peneze so sprijeli g. Vadovič Rudolf pleb. i zročili Martinišči.

**Keliko naših** domačih vučitelov, uradnikov je imenuvanih za predsednike volišč? Radikali i demokratje so niednoga ne imenuvali. Gde se ide za časti zaslužek, naš človek nema mesta.

## Za smeh.

**Obiranje...** Gospa d' Aligre je ednok povabila na večerjo svoje znanke i prijatele. Jeli so jako slabo, klepetali i obirali pa vno, vno.

Nekši gospod, ki je bio tudi pri večerji, je pravò, odhajajoč, svojim prijatelji: a!stina je, če dlovek pri njeni večerji svojega bližnjega ne bi obirao, bi morao od lakote vmreti."

**Nesem vreden...** Gda je Henrik IV. nekšemi plemiči pripenjao red sv. Dúha, je plemič, kak je bila navada, izgovoro evangelske reči: "Gospod, nesem vreden..." "Znam, da nisi," je pravo krao, "a tvoj stric me je proso."

**Ne bi bila škoda.** Prodajalka novin sedi pred poštov i kriči: "Slovenec... Jütro... Slov. Narod... Nar. Dnevnik... Slovenec..."

Mimo pride ljubljanski fiškališ. Prodajalka: "Dobro jütro, g. dohtar. Ali dnes ne kúpite Jütra?"

Fiškališ: "Ka ščete. Bankaš sem pozabo." Prodajalka: "Nikaj ne škodí. Pa mi vütra plačate."

Fiškališ: "Pa če bi dnes vmrol?" Prodajalka: "Vüpam, da ne.No pa ne bi bila velka škoda."

## Gospodarstvo.

### 1. Zrnje. V Novom Sadi:

100 kg. pšenice	400 Din.,
" žita	300 "
" ovsaa	300 "
" kukorice	180 "

### 2. Živina:

govenska: teoci: svinje

v Zagrebi 1 kg. 24—27 D. 25—29 D. 28—32 D

v Ljubljani " 20—23 D. 25—27 D. 20—25 D

### 3. Krma.

Sena m. 90—125 D., slame m. 70—100 D.

### Zagrebečka borza

dne 21. januara 1925.

Amerikanski dolar, 1 dolar	K 228—
Austrijska krona, 100 K	K —34
Čeho-Slov. krona, 1 K	K 7 10
20 kronska zlat	K 980—
Francoski frank, 1 frank	K 13 30
Madjar. K 100 (nova em.)	K —30
Švic. fran., 1 fr.	K 47 90
Talijanske lire, 1 lira	K 10 28

Zürich: Dinar, 100 Din Sv. fres 8 35

### Pošta.

**Alojz Récek Vadarci.** Za Novine plača vsaki 25 Din za M. List 10 Din. Kalendar dcbite vsi brezplačno. **Trajbar Jožef.** Dobrovnik. Dobro znate, da smo prosili. rešitev tiste zadeve. Potrpite i ostanite stanoviti na Po volitvah pa nete vidili teh gospodov, ki vam zdaj znajo telko obetati. **Fr. Kerec. Prosečkaves.** Duga si meo samo 70 Din. Zato smò 30 Din spisali k naročnini l. 1924, štere si tak plačao 60 Din. **B. Ljubljana.** Hvala. Skefali smo po potrebi, da nas ne zadene usoda Domoljuba.

## MALI OGLASI

Oda se edna/nova zidana hiša z gostilno i gruntom vred v/izini postaja Nipveci (Bel-tinci). Več se pozve v redništvi Novin.

Štev. 1705/24.

## Razglas!

Ministerstvo trgovine i industrije, oddelek v Ljubljani je z odlokom z dne 24/9 1924. št. 1530. končno veljavno odločilo i dovolilo, da se v Dolnji Lendavi vršijo kramarska i živinska senja sledeče dneje:

25. januarja	28. julija
27. marca	28. augusta
17. aprila	28. oktobra
16. junija	18. decembra.

Če spadne sejski den na nedelo ali svetek, se vrši senje drugi den.

Poleg navedenih letnih kramarskih i živinskih senj se vršijo svinjska senja vsaki terek. Imenüvana senja so stalno.

Občinski urad v Dolnji Lendavi, dne 16. jan. 1925.

Gerent  
Trajbar l. r.

Štev. 23/25.

## Razglas.

Upravitelstvo javne bolnice v Murskoj Soboti razpisuje po nalogi gospoda velkoga župana mariborske oblasti v Maribori l. št. 373 z dne 30. dec. 1924. priskrbo i spravljanje vseh potrebnih za bolniški zavod za leto 1925, i to:

1. spravljanje mesa vseh vrst;
2. krúha, samo beloga;
3. mele vseh vrst;
4. mleka;
5. vsefèle specerijskoga blaga i živeža;
6. drv, trdih i mehkih.

Popis potrebne vnožine imenüvanoga blaga, nadale vsi pogoji za spravljanje blaga se dobijo v pisarno imenüvanoga upravitelstva.

Štemplane ponúdbes z Din 100 se morejo zročiti upravitelstvu najkasneje do

30. januara 1925. leta

v zapečatenom kuverti z napisom: „Ponudba za dobavo..... po razpisu z dne 15. januara 1925. št. 23/25 ponüdnika N. N.“ V ponüdbi naj se tudi notri napiše popúst na dnevne cene.

Ponüdniki, ki morajo biti jugoslovanski državljani, morajo položiti pri upravi bolnice kavcijo v višini edno mesečnoga računa. V reči morajo ostati najmenje 30 dni po otvoritvi tiste ponúdbes.

Upravitelstvo javne bolnice v Murskoj Soboti, dne 15. januara 1925.

## Pazka delavci!

Več stotin delavcov se potrebüje za poljsko delo na veleposestvo kneza Esterházy-ja na Vogrskom. Zglasiti se je pri Gašpar Jožefi v Prosečkoj vesi, p. Mačkovci.

## Slovenska Banka d. d.

podružnica DOLNJA LENDA  
plača najbolje dolarje  
in zlate peneze.

Ovlašćena banka za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja i prevzema bančne garancije.

### RAZGLAS.

Kupila sva od dove Julije Hodošček gost lno i mesico v Bakovih št. 8.

Vsakdo, ki ima kakšnokoli terjatev proti prodajalki, naj jo javi pri odvetniku Dr. Škerlaku v Murski Soboti najpozneje do dne 15. februarja 1925., ker midva za eventualne dolgove prodajalke nobene odgovornosti ne prevzameva.

Aleksander Kerčmar, gostilničar i žena  
Petrovci

## Podpirajte Novine!

## Hranilnica i posojilnica v Črensovcih

r. z. z n. z. uradije vsako nedeljo ino svetek.

Obrestüje hranilne vloge (navadne) po 8<sup>0</sup>/<sub>10</sub>; vezane vloge proti šest mesečnoj odpovedi pod 5000 Din po 9<sup>0</sup>/<sub>10</sub>, vezane vloge od 5000 Din navíše pa po 9<sup>1</sup>/<sub>2</sub><sup>0</sup>/<sub>10</sub>.

Vlog stanje je že nad dva milijona.

Kmetski penezi se naj vložijo v kmetske hranilnice i naj služijo v hasek našemi kmetskomu lüdstvi. Zavüpacjte nam peneze, za štere dobro stojijo naši kmetje z vsov svojov vrednostjov, ka većim sirotam je lejko posodimo na fal intereš.

Tisk: ERNEST BALKÁNYI Dolnja Lendava.

## Samostalno prekmursko katoličansko podporno društvo sv. Križ Chicago Ill:

je najboše društvo za prekmurske Slovence v Chicagi. Kotrige društva postanejo lahko kat. Slovenci, moški od 16. do 50. leta, ženske od 16. do 45. leta starosti. Kotrige plačajo ednok pristopnino 1 Dol. i mesečno 1 Dol. i zato dobi vsakša betežna kotriga prvij 6 mesecov 1 Dol. podpore za vsaki den, nadalnje 3 mesece pa 50 centov na den. Če je kotriga ešće duže betežna, zvoli se njoj podpora na mesečnoj seji. Za smrtnino plača društvo zdaj 350 Dol., kda bo pa več kak 200 kotrig, pa 500 Dolarov. Götovščine ma društva 5000 Dol. kotrig 170. Želimo, ka bi bilo skoro 200 kotrig. Društvo skrbi za lepi sprevod i cerkveni pokop i bo pomagalo pri deli za prekmursko slovensko faro v Chicagi i priporoča vsem kotrigam, da si naročijo prekmursko glasilo „Novine“ v šterij objavlja društvo svoje oglase. Novine se naročijo pri Klekl Jožefi, vp. pleb. v Črensovcih, Prekmurje, Jugoslavija i se dobijo tudi pri društvu. Društvene seje se vršijo vsako drugo nedelo v meseci ob 3. vöri na numeri 1804. So Racine Avenue, Chicago Ill. Opominamo vse prekmurske Slovence, ki so ešće nej ali so že v kakšem društvu, naj pristopajo k tom lepomi društvu, štero pomaga kotrigam v potrebaj.

Odbor za leto 1924:

Predsednik Martin Kelenc, podpredsednik Štefan Ros, tajnik Mihal Gjörök, podtajnik Jožef Čurič, blagajnik Štefan Jakšič, paziteo betežnih Štefan Kavaš, nadzorni predsednik Matjaš Zver, račune-voditeli Štefan Ritlop i Paveo Tkalec, paziteo društva Anton Markoja, vratar Jožef Trajbar.

## V Dugoveškij goricah poleg Dolnje Lendave se oda:

I plüg grünta poleg stüdenca, pol plüga dobre oratje zemle, pol plüga loga, <sup>3</sup>/<sub>4</sub> plüga goričkoga grünta, vse v dobrom stanji, vküp ali po parcelaj. — Zvedi se pri Štefani Novak, Dolgavas, gorice, pri Dolnji Lendavi.

Išće se samostalna

kijharica

s 1. februarom za žandarmerijsko stanicu D. Lendava. Plača po dogovori.

## Prodaja.

V Hodošu (Prekmurje) na madžarski meji se proda ugodno vsled izselitve gostilna z vsemi poslopji in polji vred. Gostilna leži na prometnem kraju.

Informacije izdaja

Dr. Nikolaj Pintér, odvetnik, Murska Sobota (Prekmurje).

Naročnina ino oglasi se sprejmejo za „Novine“ pri ERDÖŠY BARNABAŠ, trgovci z papirom i igračami v Murskoj Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.